

‘Wie zie jij?’ Moment – Aflevering 4

Simone Schoemaker

Ze begroet me met een stralende glimlach en vrolijke ogen. *‘Wat fijn dat je er bent, we kunnen alle hulp gebruiken’* zegt ze voortvarend. En voor ik het weet sta ik stroopwafels en salades in te pakken in haar kleine garage box in een achterstandswijk in Amsterdam-Noord. Ik ben bij Lana, ze heeft me uitgenodigd om een middagje mee te doen met haar voedselpakketten actie. Lana komt zelf rond van 40 euro per week en haar dochter komt bij ons project Het Fort. Sinds de corona crisis ontvangt het gezin wekelijks een voedselbon van 25 euro van THDV.

Lana was blij met dit steuntje in de rug maar wilde deze gift niet voor zichzelf houden. Ze is vastberaden om er te zijn voor anderen en neemt haar taak hierin heel serieus. Van onze voedselbon kookte ze voor meer dan 30 buurtbewoners een maaltijd. De week erna ging ze in gesprek met de wijkvereniging, de kerk en lokale ondernemers. Ze vroeg om boodschappen om uit te delen en haar garagebox stroomde vol.

Het is ongelooflijk; een vrouw die zelf rondkomt van 40 euro per week staat met een stralend gezicht tassen vol boodschappen uit te delen aan haar burens. Wekelijks deelt ze vanuit haar garagebox minimaal 35 pakketten uit. Wat een impact! Wat een lef om zo radicaal te kiezen om te delen. Niet vanuit je rijkdom maar vanuit wat je hebt. *‘Ik had niets, toen ben ik maar geen uitdelen van wat ik nog in mijn koelkast had staan.’* zegt ze. *‘Ik heb zelf altijd genoeg. Je weet toch dat je gezegend wordt als je uitdeelt?’*

En dat is waar, ik merk het zelf ook. Als ik die middag pakketten uitdeel wordt ik steeds vrolijker. Het is inderdaad heel fijn om iets voor een ander te kunnen doen. Ik knap er, na al het binnen zitten met zwaar corona nieuws, enorm van op. In een kleine garagebox, in een slechte wijk vol beton en problemen voel ik me ineens heel gelukkig. Lana valt volgens onze indeling in de groep ‘arme mensen’ maar is alles behalve zielig. Integendeel, ze is een inspiratie.

Wie zie jij?